

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 maja 2022 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił S. J. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Podstawę do wydania decyzji stanowiło orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 28 kwietnia 2022 roku, który ustalił, że ubezpieczony jest trwale częściowo niezdolny do pracy od 14 października 2019 roku.

Na wymagane 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych w ostatnim dziesięcioleciu na dzień przed powstaniem niezdolności do pracy tj. od 14 października 2009 roku do 13 października 2019 roku ubezpieczony udowodnił 3 lata, 7 miesięcy i 21 dni okresów składkowych oraz 1 rok 2 miesiące okresów nieskładkowych. Staż sumaryczny wyniósł więc 4 lata 10 miesięcy i 1 dzień. Natomiast na wymagane 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych w dziesięcioleciu na dzień przed zgłoszeniem wniosku tj. od 1 lutego 2012 roku do 31 stycznia 2022 roku ubezpieczony udowodnił 3 lata, 9 miesięcy i 8 dni okresów składkowych i nie udowodnił okresów nieskładkowych.

Wobec niespełnienia łącznie wszystkich powyższych warunków brak jest podstaw prawnych do przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy.

(decyzja – k. 9 akt rentowych ZUS)

Odwołanie od w/w decyzji wniósł S. J. zaskarżając ją w całości i wnosząc o przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W ocenie ubezpieczonego okres nieskładkowy winien wynosić już po ograniczeniu do 1/3 okresów składkowych – 1 rok, 2 miesiące, 17 dni. Ponadto skarżący powołał się na art. 32 ust 1 i 2, art. 77 ust. 1 i 2, art. 79 oraz art. 45 ust 1 Konstytucji RP wskazując w konkluzji, że spełnia on wymóg posiadania 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

(odwołanie – k. 3)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podnosząc argumentację jak w zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 7-7v.)

W piśmie z 1 sierpnia 2022 roku, odwołujący wskazał, że posiada 3 lata, 9 miesięcy i 8 dni okresów składkowych oraz 16 miesięcy okresów nieskładkowych, kiedy to pobierał zasiłek chorobowy i rehabilitacyjny. W jego ocenie, spełnia on więc warunek posiadania 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych w okresie dziesięcioletnim.

(pismo procesowe – k. 24)

Postanowieniem z dnia 12 czerwca 2023 roku Sąd ustanowił dla S. J. pełnomocnika z urzędu w osobie adwokata T. F..

(postanowienie – k. 73)

W piśmie procesowym z 28 sierpnia 2023 roku, organ ZUS, w związku z zobowiązaniem Sądu, wskazał jakie składki uwzględniono.

Organ wskazał, że w postępowaniu ustalono datę powstania częściowej niezdolności do pracy na dzień 14 października 2019 roku i ustalono dziesięciolecia w okresach od

14 października 2009 roku do 13 października 2019 roku (na datę powstania niezdolności) i od 1 lutego 2012 do 31 stycznia 2022 roku. Zdaniem organu ZUS, wnioskodawca nie udowodnił wymaganego stażu pracy co najmniej 5 lat w żadnym z tych dziesięcioleci.

Organ ZUS w piśmie wymienił następujące okresy składkowe i nieskładkowe S. J.:

14 października 2009 roku – 22 grudnia 2010 roku – zasiłek chorobowy i świadczenie rehabilitacyjne (okres nieskładkowy);

1 kwietnia 2012 roku – 11 czerwca 2012 roku – (...) Sp. z o.o.;

25 sierpnia 2014 roku – 19 września 2014 roku – okres zasiłku dla chorobowego z PUP;

1 kwietnia 2015 roku – 5 maja 2016 roku - (...) Sp. z o.o.;

6 maja 2016 roku – 11 września 2016 roku – Km (...);

16 października 2016 roku – 30 czerwca 2017 roku – Km (...);

1 lipca 2017 roku – 30 czerwca 2018 roku – (...) Sp. z o.o.;

6 sierpnia 2018 roku – 30 września 2018 roku – (...) Sp. z o.o.;

19 listopada 2018 roku – 30 listopada 2018 roku – (...) Sp. z o.o.;

1 grudnia 2018 roku – 30 czerwca 2019 roku – (...) Sp. z o.o.;

22 lipca 2019 roku – 26 lipca 2019 roku – (...) Sp. z o.o.;

10 września 2019 roku – 30 listopada 2019 roku PROF.-US Przedsiębiorstwo Usługowe.

W ww. piśmie, organ podkreślił również, że umowa zawarta na okres od 1 grudnia 2015 roku do 31 grudnia 2015 pokrywa się z umową zlecenia w (...) sp. z o.o. Z kolei okres od 10 czerwca 2016 roku do 30 czerwca 2016 roku pokrył się z umową zlecenia z (...). Umowa zlecenia w Ton (...) 2 lipca 2016 roku do 31 grudnia 2016 roku zaliczono z umowy zawartej z (...).

Zdaniem organu ZUS nie ma prawnej możliwości podwójnego zaliczenia okresu ubezpieczenia za ten okres.

Organ wskazał także, że do stażu nie zostały uwzględnione: okres pobierania zasiłku okresowego z Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej od 1 stycznia 2020 roku do 30 czerwca 2020 roku – bowiem za ten okres nie jest opłacana składka na ubezpieczenie społeczne oraz okres wynikający z kopii umowy zlecenia od 2 kwietnia 2012 roku do 30 września 2013 roku w (...) sp. z o.o. – bowiem wnioskodawca nie został zgłoszony do ubezpieczeń. Organ ZUS zwrócił także uwagę, że z tytułu umowy o dzieło wykonywanej przy pracach sezonowych w gospodarstwie rolnym (...) 18, (...)-(...) R. od 4 maja 2011 roku do 30 września 2011 roku i od 3 czerwca 2013 roku do 30 września 2013 roku wnioskodawca nie podlegał ubezpieczeniom społecznym, samoistna bowiem umowa o dzieło nie jest tytułem do ubezpieczeń.

W piśmie organ wskazał ponadto, że decyzją z 13 czerwca 2023 roku, organ rentowy przyznał S. J. emeryturę od 1 czerwca 2023 roku emeryturę w wysokości 411,22 zł – jest więc niższa od najniższej emerytury, która wynosi 1588,44 zł. Emerytury nie podwyższa się, gdyż wnioskodawca nie udowodnił łącznie okresów składkowych i nieskładkowych w wymiarze 25 lat.

(pismo procesowe – k. 83-83v.)

Na rozprawie 11 września 2023 roku oraz 23 października 2023 roku pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie podnosząc, że organ nie uwzględnił okresu składkowego pomiędzy 14 października 2019 roku, a 31 listopada 2019 roku

i wniósł o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu wnioskodawcy z urzędu, biorąc pod uwagę orzeczenie TK. Pełnomocnik oświadczył, że koszty te nie zostały uiszczone w części, ani w całości. Pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołania.

(stanowisko procesowe – rozprawa z 11 września 2023 roku e-protokół (...):02:55 – płyta CD – k. 94, rozprawa z 23 października 2023 roku e-protokół (...):33:55 – płyta CD – k. 105)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

S. J. urodził się w dniu (...).

(okoliczność bezsporna)

Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 19 listopada 2020 roku ustalono, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy od dnia 14 października 2019 roku do 30 listopada 2021 roku. Częściowa niezdolność do pracy pozostaje w związku ze stanem narządu ruchu. Od ww. decyzji Lekarza Orzecznika ZUS wnioskodawca nie składał sprzeciwu.

(bezsporne)

Decyzją z dnia 17 sierpnia 2021 roku zmieniającą decyzję z dnia 14 grudnia 2020 roku oraz z dnia 30 czerwca 2021 roku w części dotyczącej udowodnionego stażu pracy Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił S. J. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

(bezsporne)

Prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z 11 lipca 2022 roku sygn. akt VIII U 299/21 oddalono odwołania S. J. od powyższych decyzji.

(bezsporne)

Orzeczeniem z dnia 9 kwietnia 2021 roku Miejski Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności zaliczył skarżącego do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Orzeczenie wydano do dnia 30 kwietnia 2024 roku.

(bezsporne)

W dniu 2 lutego 2022 roku wnioskodawca złożył do ZUS ponowny wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy.

(wniosek – k. 1 akt rentowych)

Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z 22 marca 2022 roku ustalono, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy do 31 marca 2024 roku.

(orzeczenie Lekarza Orzecznika ZUS – k. 4 akt rentowych ZUS)

Następnie, orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z 28 kwietnia 2022 roku ustalono, że wnioskodawca jest trwale częściowo niezdolny do pracy. Komisja orzekła, że niezdolność do pracy trwa od 14 października 2019 roku.

(orzeczenie Komisji Lekarskiej – k. 6 akt rentowych ZUS)

Zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzją z dnia 16 maja 2022 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił S. J. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Podstawę do wydania decyzji stanowiło orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z

28 kwietnia 2022 roku, która ustalił, że ubezpieczony jest trwale częściowo niezdolny do pracy od 14 października 2019 roku.

(decyzja – k. 9 akt rentowych ZUS)

Na wymagane 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych w ostatnim dziesięcioleciu na dzień przed powstaniem niezdolności do pracy tj. od 14 października 2009 roku do 13 października 2019 roku ubezpieczony udowodnił 3 lata, 7 miesięcy i 21 dni okresów składkowych oraz 1 rok, 2 miesiące i 10 dni okresów nieskładkowych. Łącznie 4 lata, 10 miesięcy i 1 dzień.

Natomiast na wymagane 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych w dziesięcioleciu na dzień przed zgłoszeniem wniosku tj. 1 lutego 2012 roku do 31 stycznia 2022 roku ubezpieczony udowodnił 3 lata, 9 miesięcy i 8 dni okresów składkowych.

(karta przebiegu zatrudnienia – k. 7 akt rentowych ZUS)

Wobec niespełnienia łącznie wszystkich powyższych warunków, organ odmówił przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy.

(decyzja – k. 9 akt rentowych ZUS, karta przebiegu zatrudnienia – k. 7 akt rentowych ZUS)

Do okresów składkowych, wnioskodawcy zostały uwzględnione następujące okresy ubezpieczenia:

od 11 kwietnia 2012 roku do 11 czerwca 2012 roku – (...) Sp. z o.o.;

od 25 sierpnia 2014 roku do 19 września 2014 roku – okres zasiłku dla bezrobotnych;

od 1 grudnia 2015 roku do 5 maja 2016 roku – (...) Sp. z o.o.;

od 6 maja 2016 roku do 11 września 2016 roku – Km (...);

od 16 października 2016 roku do 30 czerwca 2017 roku – Km (...);

od 1 lipca 2017 roku do 30 czerwca 2018 roku – (...) Sp. z o.o.;

od 6 sierpnia 2018 roku do 30 września 2018 roku – (...) Sp. z o.o.;

od 19 listopada 2018 roku do 30 listopada 2018 roku – (...) Sp. z o.o.;

od 1 grudnia 2018 roku do 30 czerwca 2019 roku – (...) Sp. z o.o.;

od 22 lipca 2019 roku do 26 lipca 2019 roku – (...) Sp. z o.o.;

od 10 września 2019 roku do 30 listopada 2019 roku PROF. – US Przedsiębiorstwo Usługowe.

Z kolei do okresów nieskładkowych wnioskodawcy został zaliczony okres:

od 14 października 2009 roku do 22 grudnia 2010 roku – pobieranie zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego.

(karta przebiegu zatrudnienia – k. 7 akt rentowych ZUS)

Wnioskodawca wykonywał umowę o dzieło przy pracach sezonowych w gospodarstwie rolnym (...) 18, (...)-(...) R. od 4 maja 2011 roku do 30 września 2011 roku i od 3 czerwca 2013 roku do 30 września 2013 roku.

(bezsporne)

Umowa zlecenia zawarta na okres od 1 grudnia 2015 roku do 31 grudnia 2015 pokrywa się z umową zlecenia w (...) sp. z o.o. Z kolei okres od 10 czerwca 2016 roku do 30 czerwca 2016 roku pokrył się z umową zlecenia z (...). Umowa zlecenia w Ton (...) 2 lipca 2016 roku do 31 grudnia 2016 roku zaliczono z umowy zawartej z (...).

(wydruk z systemu komputerowego ZUS k. 84-84v.)

Przed 14 października 2009 roku, a po 1998 roku, składki na rzecz wnioskodawcy na ubezpieczenia społeczne były opłacane za okres: 12 września 2007 roku – 23 listopada 2007 roku (kiedy to był zatrudniony w S. Polska), w grudniu 2008 oraz od stycznia do kwietnia 2009 z tytułu umowy zlecenia (kod (...)) w (...) oraz od sierpnia do października 2009 roku z tytułu umowy o pracę (kod 0110) w (...) sp. z o.o.

(wydruk z systemu komputerowego ZUS k. 84-84v., świadectwo pracy z (...) k. 20)

Od 2000 roku do 2006 roku składki na rzecz wnioskodawcy na ubezpieczenia społeczne nie były opłacane.

(tabela k. 84)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie, w szczególności o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy oraz w załączonych aktach rentowych. Autentyczność tych dokumentów nie była kwestionowana w toku postępowania sądowego przez żadną ze stron, a zatem stanowią wiarygodne źródło dowodowe.

Sąd na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 k.p.c. pominął wniosek pełnomocnika wnioskodawcy o przeprowadzenie dowodu z karty leczenia szpitalnego wnioskodawcy, z której to miała wynikać niezdolność do pracy odwołującego jako mający wykazać fakt bezsporny. W sprawie niesporne jest bowiem to, że wnioskodawca jest osobą trwale, częściowo niezdolną do pracy od 14 października 2019 roku. Fakt trwałej częściowej niezdolności do pracy i data jej powstania został stwierdzony orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z 28 kwietnia 2022 roku. Wniosków orzeczniczych Komisji Lekarskiej wnioskodawca zresztą nie kwestionował. Co więcej dzień powstania tej niezdolności został określony na 14 października 2019 roku również we wcześniejszym orzeczeniu Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 19 listopada 2020 roku, od którego to orzeczenia odwołujący nie wniósł wówczas sprzeciwu. Kwestią sporną w niniejszej sprawie natomiast pozostaje to, czy S. J. legitymował się w dniu powstania niezdolności do pracy lub w dniu złożenia wniosku wymaganym okresem składkowym i nieskładkowym. Co więcej, nawet, gdyby ustalić, że niezdolność powstała u wnioskodawcy innego dnia, to nadal nie legitymowałby się on dziesięcioletnim okresem składkowym w okresie poprzedzającym dzień powstania niezdolności.

W ocenie Sądu przeprowadzenie dowodu z dokumentacji medycznej odwołującego byłoby nieprzydatne z punktu widzenia przedmiotu niniejszego postępowania. Podkreślić należy, że w toku procesu nie zostały przedłożone żadne dokumenty, które potwierdzałyby, że wnioskodawca legitymuje się dłuższym niż ustalony przez organ rentowy stażem ubezpieczeniowym, który uprawniałby go do przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 1251), renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy;
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 okresy ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3–8 i pkt 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11, 12 i pkt 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15–17 oraz art. 7 pkt 1–3, pkt 5 lit. a, pkt 6 i 12, oraz w okresach pobierania świadczenia pielęgnacyjnego lub specjalnego zasiłku opiekuńczego określonych w przepisach o świadczeniach rodzinnych lub zasiłku dla opiekuna określonego w przepisach o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów, za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów;

4) nie ma ustalonego prawa do emerytury z Funduszu lub nie spełnia warunków do jej uzyskania.

Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy (ust. 2).

W oparciu o art. 12 ust. 1 ustawy emerytalnej, niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Stosownie do art. 58 ust. 1 powyższej ustawy, warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej:

- 1) 1 rok - jeżeli niezdolność do pracy powstała przed ukończeniem 20 lat;
- 2) 2 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 20 do 22 lat;
- 3) 3 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 22 do 25 lat;
- 4) 4 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 25 do 30 lat;
- 5) 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat.

Na mocy ust. 2 art. 58 okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty rodzinnej oraz okresów pobierania świadczenia pielęgnacyjnego lub specjalnego zasiłku opiekuńczego określonych w przepisach o świadczeniach rodzinnych lub zasiłku dla opiekuna określonego w przepisach o ustaleniu i wypłacie zasiłków dla opiekunów, za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe.

Zgodnie zaś ust. 4 art. 58, przepisu ust. 2 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy, o którym mowa w art. 6, wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Zgodnie z art. 14 ust 1 w/w ustawy, oceny niezdolności do pracy, jej stopnia oraz ustalenia:

- 1) daty powstania niezdolności do pracy,
- 2) trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do pracy,
- 3) związku przyczynowego niezdolności do pracy lub śmierci z określonymi okolicznościami,
- 4) trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do samodzielnej egzystencji,
- 5) celowości przekwalifikowania zawodowego

- dokonuje w formie orzeczenia lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Warunki nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy określone w art. 57 ustawy z 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych muszą być spełnione łącznie w chwili wydania decyzji przez organ rentowy. W postępowaniu odwoławczym od decyzji odmawiającej prawa do tej renty sąd ubezpieczeń społecznych ocenia legalność decyzji według stanu rzeczy istniejącego w chwili jej wydania (wyrok Sądu Najwyższego z 12 lutego 2009 roku, I UK 193/08 LEX nr 725014).

W niniejszej sprawie odwołujący stał na stanowisku, że organ rentowy przy ustalaniu jego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, błędnie wyliczył należne mu okresy składkowe co skutkowało odmową przyznania renty. Zdaniem skarżącego należało zaliczyć mu także okres składkowy od 14 października 2019 roku do 30 listopada 2019 roku.

Należy podkreślić, że wnioskodawca złożył do ZUS wnioski o przyznanie mu renty z tytułu niezdolności do pracy w dniu 2 lutego 2022 r., a zatem dziesięciolecie przypada na okres od 1 lutego 2012 roku do 31 stycznia 2022 r. Badając więc to dziesięciolecie, należy przyjąć okresy składkowe i nieskładkowe wyłącznie z tego przedziału czasowego. Wobec powyższego organ nie może zaliczyć do tego dziesięciolecia okresu pobierania przez odwołującego zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego od 14 października 2009 roku do 22 grudnia 2010 roku. Natomiast organ prawidłowo zaliczył w tym okresie odwołującemu okres składkowy od 14 października do 30 listopada 2019 roku, w którym to odwołujący nadal był ubezpieczony z tytułu pracy w PROF. – US Przedsiębiorstwo Usługowe.

Z kolei przyjmując dziesięciolecie poprzedzające dzień powstania niezdolności do pracy, należy zauważyć, że niezdolność do pracy wnioskodawcy powstała w dniu

14 października 2019 roku, dlatego też dziesięciolecie poprzedzające dzień zaistnienia niezdolności do pracy przypada na okres od 14 października 2009 roku do 13 października 2019 roku. Niezasadne jest więc żądanie odwołującego, by w tym okresie - licząc okresy składkowe w dziesięcioleciu poprzedzającym dzień wystąpienia niezdolności do pracy, organ zaliczył mu okres składkowy od 14 października do 30 listopada 2019 roku, w którym to odwołujący nadal był ubezpieczony z tytułu pracy w PROF. – US Przedsiębiorstwo Usługowe. Trzeba bowiem podkreślić, że w tym wypadku organ rentowy musiał zbadać okresy składkowe i nieskładkowe z okresu jedynie sprzed dnia wystąpienia niezdolności do pracy – nie mogą być do tego okresu wliczane okresy składkowe i nieskładkowe mające miejsce po dacie powstania niezdolności. Organ w tym okresie uwzględnił wnioskodawcy jako okresy nieskładkowe -okres pobierania przez odwołującego zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego od 14 października 2009 roku do 22 grudnia 2010 roku.

Jak stanowi art. 7 pkt 1 ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych , okresami nieskładkowymi są następujące okresy:

1) pobierania:

a) wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy wypłaconego na podstawie przepisów Kodeksu pracy,

b) zasiłków z ubezpieczenia społecznego: chorobowego lub opiekuńczego,

c) świadczenia rehabilitacyjnego,

d) świadczeń wymienionych w lit. b i c po ustaniu obowiązku ubezpieczenia.

Natomiast w świetle art. 5 ust. 1 i 2 ustawy emerytalnej, przy ustalaniu prawa do emerytury i renty i obliczaniu ich wysokości uwzględnia się, z zastrzeżeniem ust. 2-5, następujące okresy:

1) składkowe, o których mowa w art. 6 okresy składkowe;

2) nieskładkowe, o których mowa w art. 7 okresy nieskładkowe.

Przy ustalaniu prawa do emerytury i renty oraz obliczaniu ich wysokości okresy nieskładkowe uwzględnia się w wymiarze nieprzekraczającym jednej trzeciej udowodnionych okresów składkowych (ust.2 w/w ustawy).

Bezspornym jest, że skarżący pobierał zasiłek chorobowy oraz świadczenie rehabilitacyjne. Organ rentowy wprawdzie uwzględnił te okresy jako nieskładkowe, ale w zmniejszonym wymiarze stosując wskazaną wyżej zasadę określoną w art. 5 ust 2 ustawy emerytalnej. Tym samym organ rentowy przy ustalaniu ogólnego stażu ubezpieczeniowego ubezpieczonego zaliczył do jego okresów nieskładkowych maksymalny okres 1 rok, 2 miesiące, 10 dni. Zatem, zgodnie z regułą proporcjonalności okresów nieskładkowych do składkowych wyrażoną w art. 5 ust. 2 ustawy emerytalnej, niemożliwe byłoby powiększenie wymiaru ogólnego stażu ubezpieczonego o jakikolwiek dodatkowy okres nieskładkowy, skoro uwzględniono już maksymalny okres nieskładkowy, którego wymiar wynikał z udowodnionego okresu składkowego.

Organ rentowy zasadnie nie zaliczył do żadnego z ww. dziesięcioleci okresu zatrudnienia wnioskodawcy w (...) sp. z o.o. Okres pracy pomiędzy 12 września 2007 roku a 23 listopada 2007 roku w (...) sp. z o.o. wykroczył poza dziesięciolecie pomiędzy 14 października 2009 roku a 13 października 2019 roku, jak i dziesięciolecie pomiędzy 1 lutego 2012 roku a 31 stycznia 2022 roku. Wobec tego organ nie mógł zaliczyć tego okresu do okresów składkowych.

Należy także zauważyć, że do stażu nie można zaliczyć okresu wynikającego ze stosunku zlecenia z zawartej przez odwołującego z (...) sp. z o.o. od 2 kwietnia 2012 roku do 30 września 2013 roku, gdyż wnioskodawca nie został wówczas zgłoszony do ubezpieczeń. Podobnie organ słusznie nie zaliczył okresu wykonywania przez S. J. prac sezonowych w gospodarstwie rolnym (...) 18, (...)-(...) R. od 4 maja 2011 roku do 30 września 2011 roku i od 3 czerwca 2013 roku do 30 września 2013 roku, wnioskodawca nie podlegał wtedy ubezpieczeniom społecznym, samoistna bowiem umowa o dzieło nie jest tytułem do ubezpieczeń.

Organ rentowy zasadnie nie uznał także okresu, w którym została zawarta umowa zlecenia na okres od 1 grudnia 2015 roku do 31 grudnia 2015, gdyż pokrywa się ona z umową zlecenia w (...) sp. z o.o. Z kolei okres od 10 czerwca 2016 roku do 30 czerwca 2016 roku pokrył się z umową zlecenia z (...). Okres umowy zlecenia z Ton (...) od 2 lipca 2016 roku do 31 grudnia 2016 roku zaliczono zaś w ramach umowy zawartej z (...). Jak bowiem wynika z art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS jeżeli okresy, o których mowa w art. 6, 7 i 10 (czyli składkowe, nieskładkowe i ubezpieczenia za granicą), zbiegają się w czasie, przy ustalaniu prawa do świadczeń określonych w ustawie uwzględnia się okres korzystniejszy. Brzmienie tego przepisu wyklucza więc możliwość podwójnego liczenia okresów składkowych w czasie, gdy składka na ubezpieczenie rentowe odwołującego była odprowadzana jednocześnie przez dwóch zleceniodawców, z którymi odwołujący miał zawarte umowy. Jak bowiem słusznie zauważa Sąd Apelacyjny we Wrocławiu: „zbiegające się w czasie okresy składkowe, nieskładkowe [...] nie podlegają sumowaniu przy obliczaniu okresów ubezpieczenia wymaganych do ustalenia prawa do świadczeń.” (Wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 17 października 2018 r., III AUa 805/18, LEX nr 2907183).

Zgodnie z art. 3 k.p.c., strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dokonywać czynności procesowych zgodnie z dobrymi obyczajami, dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody, zaś z treści art. 232 k.p.c. wynika, że strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Powyższego nie zmienia możliwość prowadzenia przez Sąd postępowania dowodowego z urzędu. Z kolei art. 6 k.c. stanowi, że strona w procesie winna dowodzić swoich racji, a nie tylko przedstawiać swoje poglądy. Zatem na skarżącym spoczywał obowiązek udowodnienia okoliczności, z których wywodził skutki prawne.

Zgodnie z ustalonym stanem faktycznym tutejszy sąd doszedł do przekonania, że stanowisko organu rentowego wyrażone w zaskarżonych decyzjach jest prawidłowe, a zatem skarżącemu nie przysługuje prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy. ZUS zasadnie przyjął, zgodnie z art. 57 ust. 2 ustawy emerytalnej, że na wymagane 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych w ostatnim dziesięcioleciu na dzień przed powstaniem niezdolności do pracy tj. od 14 października 2009 roku – 13 października 2019 roku ubezpieczony udowodnił 4 lata, 10 miesięcy i 1 dzień okresów składkowych i nieskładkowych. Natomiast na wymagane 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych w

dziesięcioleciu na dzień przed zgłoszeniem wniosku tj. 1 lutego 2012 roku – 31 stycznia 2022 roku ubezpieczony udowodnił 3 lata, 9 miesięcy i 8 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Z tych też względów Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołania jako bezzasadne, o czym orzekł w punkcie 1 sentencji wyroku.

W punkcie 2 sentencji wyroku Sąd przyznał ze Skarbu Państwa kasy Sądu Okręgowego w Łodzi adwokatowi T. F. kwotę 221,40 złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, dzieląc treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 23.04.2020 r., SK 66/19, w którym stwierdzono, że analiza statusu adwokatów i radców prawnych oraz ich roli w postępowaniu, w którym występują jako podmioty powołane z urzędu i zobowiązane do zastępstwa prawnego, prowadzi do uznania, iż różnicowanie ich wynagrodzenia poprzez obniżenie, w stosunku do wynagrodzenia, jakie otrzymaliby, gdyby występowali w sprawie jako pełnomocnicy z wyboru, nie ma konstytucyjnego uzasadnienia. Dzieląc w całości w/w stanowisko Trybunału Konstytucyjnego należało zatem orzec o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej w niniejszej sprawie z urzędu na podstawie § 15 ust. 2 i § 4 ust.3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2019 r. poz. 18 ze zm.) a także treści § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2023 r. poz. 1964).